

Publicerad 2017-09-08 19:21 av Laura M.E

Elyon

Det växer inom mig, lite i taget

Cell för cell

Där växer hon, hon som har ensamrätt om all min kärlek

lite i taget, tar hon sig an livet

Hon tar av allt hon får, bygger sakta sin grund

Ett hjärta att pumpa liv i henne, lungor att andas liv i

Ögon att se all min kärlek med

sakta tar hon sig an det liv som väntar henne

Ett svagt hjärtas första trumma

hon talar om för mig

Jag är här!

Livet sprudlar, i mig, i henne

Jag väntar på hennes första ord, hennes första ski in i världen

Det är vi nu, jag ska skydda dig från allt ont

Inom mig känner jag allt, det förändras

livet håller hårt

men så kommer hon, täckt i den vidriga röda sörjan

hon andas inte, hon har inget hjärta som slår

all min kärlek finns där

orörlig, alldeles tyst

Jag har gett henne ett namn, ett namn som hon aldrig får höra.

Elyon, du är min eviga kärlek

Den eviga kärlek jag aldrig får hålla om.

Den eviga kärlek jag ej kunde skydda

från mig själv.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Laura M.E med Poeter.se id #43503 innehar upphovsrätten